

S d ě l e n í

představenstva České advokátní komory

ze dne 13. října 2005,

kterým se stanoví zásady pro posuzování žádostí o zápis do seznamu advokátních koncipientů, o umožnění vykonání advokátní zkoušky a o zápis do seznamu advokátů z hlediska požadavků stanovených zákonem,

ve znění sdělení představenstva České advokátní komory ze dne 12. května 2008, ve znění sdělení představenstva České advokátní komory ze dne 15. dubna 2026 a ve znění sdělení představenstva České advokátní komory ze dne 13. října 2026

Představenstvo České advokátní komory se dne 13. října 2005 usneslo na následujících zásadách pro posuzování žádostí o umožnění vykonání advokátní zkoušky a žádostí o zápis do seznamu advokátů, popřípadě seznamu advokátních koncipientů, a při rozhodování ve věcech uznání jiné právní praxe jako praxe advokátního koncipienta:

Čl. I.

K § 5 písm. b) zákona – požadované vzdělání

1. Pro zápis do seznamu advokátních koncipientů, pro umožnění vykonání advokátní zkoušky a pro zápis do seznamu advokátů podle § 5 zákona se požaduje získání vysokoškolského vzdělání v rámci magisterského studijního programu v oblasti práva studiem na vysoké škole v České republice nebo získání vzdělání v oblasti práva na vysoké škole v zahraničí, pokud tak stanoví mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, anebo je toto vzdělání uznáno podle zvláštních předpisů (§ 5 písm. b), § 37 odst. 1 písm. b) zákona).

O uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání vydává na žádost absolventa zahraniční vysoké školy osvědčení Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ČR (a to v případě, je-li Česká republika vázána mezinárodní smlouvou a ministerstvo je touto smlouvou k uznání zmocněno), v ostatních případech rektor veřejné vysoké školy, příslušné podle právní úpravy (§ 89 a 90) zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

2. Jedinými vysokými školami v České republice poskytujícími akreditované magisterské vzdělání v oboru právo jsou Právnická fakulta University Karlovy v Praze, Právnická fakulta Masarykovy university v Brně, Právnická fakulta Západočeské university v Plzni a Právnická fakulta University Palackého v Olomouci.

3. Za požadované vysokoškolské vzdělání se nepovažuje vzdělání získané na jiném vysokoškolském učilišti než na právnických fakultách výše uvedených vysokých škol, a to bez ohledu na to, zda takové vzdělání obsahuje některé prvky vzdělání právnického.

Čl. II.

K § 5 písm. c) zákona – požadovaná právní praxe

1. Pro umožnění vykonání advokátní zkoušky a pro zápis do seznamu advokátů podle § 5 zákona se požaduje vykonání právní praxe jako advokátní koncipient pro dobu alespoň tří let (§ 5 písm. c) zákona).

2. Za praxi advokátního koncipienta se pokládá též praxe soudce, prokurátora, státního zástupce, státního arbitra, státního notáře, notáře, justičního čekatele, právního čekatele prokuratury, arbitrážního čekatele, právního čekatele státního zastupitelství, notářského kandidáta a notářského koncipienta, exekutora, exekutorského kandidáta a exekutorského koncipienta, soudce Ústavního soudu, asistenta soudce Ústavního soudu nebo Nejvyššího soudu, anebo Nejvyššího správního soudu, asistenta Veřejného ochránce práv, asistenta soudce a asistenta státního zástupce, činnost zaměstnance Ministerstva spravedlnosti, který získal vysokoškolské vzdělání v oboru právo požadované podle § 37 odst. 1 písm. b), a který se samostatně podílel na tvorbě návrhů obecně závazných právních předpisů, činnost zaměstnance Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, který jedná v řízeních před soudy, rozhodci nebo stálými rozhodčími soudy, správními úřady a jinými orgány ve věcech uvedených v § 16 odst. 2 zákona č. 201/2002 Sb., o Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových (§ 6 odst. 2 zákona).

Tato právní praxe platí ze zákona.

3. a) Česká advokátní komora (dále jen „Komora“) uzná za právní praxi advokátního koncipienta též praxi českého soudce ESLP a českého soudce ESD a praxi jejich právních asistentů.

b) Komora může uznat za právní praxi advokátního koncipienta i jinou právní praxi vykonanou po získání předepsaného vzdělání, jestliže advokátní koncipient za jejího trvání získal zkušenosti a znalosti potřebné pro výkon advokacie. Takovou právní praxi lze uznat v rozsahu nejvýše jednoho roku, a to za podmínky, že v posledních třech letech před vykonáním advokátní zkoušky vykonával aspoň dvouletou právní praxi advokátního koncipienta, v jejímž průběhu absolvoval povinné výchovné akce organizované Komorou. V případě výkonu jiné právní praxe na nižší než stanovenou týdenní pracovní dobu se § 5 odst. 2 věta třetí zákona o advokacii použije obdobně.

c) Za právní praxi advokátního koncipienta nelze uznat výkon funkcí v orgánech veřejné moci, jejichž zastávání není podmíněno získáním vysokoškolského právnického vzdělání; za takové funkce se považují zejména funkce, jejichž výkon nebo jmenování do nich jsou založeny na výsledku voleb do zákonodárných sborů (např. funkce poslance nebo senátora Parlamentu ČR, funkce člena vlády nebo vedoucího jiného ústředního úřadu, popř. jejich náměstků) nebo na základě voleb do zastupitelstev územních samosprávných celků (např. funkce hejtmána, starosty, člena zastupitelstva obce nebo vyššího územního samosprávného celku) anebo funkce zastávané na základě volby nebo jmenování zákonodárným orgánem nebo zastupitelstvem územního samosprávného celku (např. funkce v poradních orgánech zákonodárných sborů nebo v poradních orgánech územních samosprávných celků).

Při rozhodování ve věcech uznání jiné právní praxe vychází Komora především z podkladů předložených žadatelem. Může požádat o jejich doplnění nebo může podklady získat i sama.

Advokát je povinen vystavit advokátnímu koncipientovi, se kterým měl nebo má uzavřenou pracovní smlouvu, přehled o vykonané koncipientské právní praxi a o všech skutečnostech rozhodných pro stanovení délky její doby.

4. Do doby právní praxe se započítává dovolená na zotavenou, čerpaná v době trvání právní praxe. Nevykonává-li advokátní koncipient právní praxi z důvodu překážek v práci na jeho straně nebo z důvodu omluvené nepřítomnosti v práci, započítávají se mu tyto doby do doby trvání do právní praxe nejvýše rozsahu 70 pracovních dnů v každém roce jejího trvání.

5. Doba právní praxe, kterou umožnil advokát advokátnímu koncipientovi, se kterým má uzavřenou pracovní smlouvu, aby ji vykonával u jiného advokáta, soudu, státního zastupitelství, notáře, patentového zástupce, daňového poradce, exekutorského úřadu, tuzemského nebo zahraničního rozhodčího soudu nebo jiného tuzemského nebo zahraničního subjektu, poskytujícího právní služby, se započte podle jejího skutečného trvání, maximálně však v rozsahu celkem šesti měsíců.

6. Jinou právní praxi vykonanou v zahraničí, která nespadá pod bod 5 této části zásad, může Komora uznat za právní praxi advokátního koncipienta podle kritérií a v rozsahu bodu 3b této části zásad.

7. Žádost o uznání jiné právní praxe lze podat a o ní rozhodnout pouze v souvislosti se žádostí o vykonání advokátní zkoušky nebo se žádostí o zápis do seznamu advokátů podle § 5 odst. 3 zákona. Žadatel však může kdykoli požádat Komoru o závazné posouzení, zda jeho právní praxe splňuje podmínky pro její uznání podle § 6 odst. 2 zákona a tohoto sdělení.

8. Na uznání jiné právní praxe za praxi advokátního koncipienta není právní nárok.

Čl. III.

K § 5 písm. h) zákona – advokátní zkouška

1. Pro zápis do seznamu advokátů podle § 5 zákona se požaduje složení advokátní zkoušky (§ 5 písm. h) zákona).

2. Za advokátní zkoušku se pokládá též justiční zkouška, soudcovská zkouška, jednotná soudcovská zkouška, jednotná soudcovská a advokátní zkouška, prokurátorská zkouška, závěrečná zkouška státního zástupce, arbitrážní zkouška, notářská zkouška a exekutorská zkouška (§ 6 odst. 1 zákona).

3. Jiné zkoušky či soubor zkoušek složených v zahraničí, které jsou v zahraničí podmínkou pro získání oprávnění k poskytování právních služeb, Komora za advokátní zkoušku podle § 6 odst. 1, věta druhá zákona pro zápis do seznamu advokátů podle § 5 zákona neuznává.

U státních příslušníků některého z členských států Evropské unie nebo členských států Dohody o evropském hospodářském prostoru byly totiž příslušné směrnice EÚ, umožňující výkon volného pohybu služeb advokátů, transponovány zákonem č. 228/2002 Sb. do zákona, který s účinností od přistoupení České republiky do Evropské unie upravuje v § 5b, 5c, § 35f

a násl., § 351 a násl. zákona příslušné postupy. Ustanovení § 5a upravuje pak postup i u jiných státních příslušníků.

Čl. IV. Zrušovací ustanovení

Zrušuje se

1. Sdělení představenstva České advokátní komory k posuzování žádostí o umožnění vykonání advokátní zkoušky nebo o zápis do seznamu advokátů, popřípadě seznamu advokátních koncipientů, zejména s ohledem na rozhodování ve věcech uznání jiné právní praxe jako praxe advokátního koncipienta podle § 6 odst. 2 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, oznámené v částce 2/1997 Věstníku.

2. Sdělení představenstva České advokátní komory ze dne 10. června 2003, kterým se mění Sdělení představenstva České advokátní komory k posuzování žádostí o umožnění vykonání advokátní zkoušky nebo o zápis do seznamu advokátů, popřípadě do seznamu advokátních koncipientů, zejména s ohledem na rozhodování ve věcech uznání jiné právní praxe jako praxe advokátního koncipienta podle § 6 odst. 2 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, oznámené v částce 2/2003 Věstníku.

Čl. V. Použití zásad

Podle těchto zásad postupuje Komora počínaje 1. lednem 2006.

Podle těchto zásad ve znění změn schválených představenstvem České advokátní komory dne 12. května 2008 postupuje Komora počínaje dnem 13. května 2008.

Podle těchto zásad ve znění změn schválených představenstvem České advokátní komory dne 15. dubna 2026 postupuje Komora ode dne jejich přijetí, tj. ode dne 15. dubna 2026.

Podle těchto zásad ve znění změn schválených představenstvem České advokátní komory dne 13. října 2026 postupuje Komora ode dne jejich přijetí, tj. ode dne 13. října 2026.